

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล นางสาวจตุภัค จันทรโชติ รหัสบุคคล 003314
เบอร์โทรภายใน 1131, 2126 เบอร์โทรมือถือ 0830489797 Email Address Jutipak16@gmail.com
หน่วยงาน หน่วยบริการพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน งานการพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ
ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ
ชื่อ-สกุล นางสาวจตุภัค จันทรโชติ รหัสบุคคล 003314

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

- 1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้ โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน
- 2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต (กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ความรักของแม่

ความรักของแม่ยิ่งใหญ่สุดคณานับสำหรับลูก ที่เฝ้าทะนุถนอมดูแลลูกคนหนึ่งมันช่างยิ่งใหญ่มากมาย เปรียบดังมหาสมุทรอันกว้างใหญ่ คำนี้มีความหมายยิ่งนักดังที่เราเคยฟังเพลงคำน้ามน

ฉันได้รับเคสผู้ป่วยจากหน่วยผู้ป่วยนอกเด็กจากคลินิก Newborn ซึ่งเป็นเคสเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับสมองและเด็กกลืนได้ไม่ดี มีน้ำลายไหลจากปาก ได้ส่งมาให้สอนในเรื่อง NG-tube ครั้งแรกที่เจอแม่แก้วเป็นแม่ที่อายุน้อยแค่ 20 กว่า ๆ ฉันได้ซักประวัติครอบครัวและประเมินศักยภาพในการดูแลของแม่แก้ว เธอมีลูก 2 คน คนโตชื่อลูกชิ้น คนเล็กชื่อปิงปองซึ่งเป็นผู้ป่วย แม่แก้วเป็นคนเลี้ยงดูลูกเอง ส่วนพ่อเด็กเป็นพนักงานเป็นช่างหาเลี้ยงครอบครัวคนเดียว

ฉันได้ทำการสอนวิธีการให้อาหารทางสายยางการใส่สาย NG-tube และจากการประเมินเธอพอทำได้ แต่มักจะลืมในบางครั้ง ด้วยเวลาที่จำกัดของคนไข้ที่ส่งมาจากหน่วยผู้ป่วยนอกเด็กทำให้เรามีข้อจำกัดในการสอน ดังนั้นฉันจึงวางแผนว่าคงต้องเยี่ยมบ้านเร็วขึ้น ฉันขอให้แม่แก้วเขียนที่อยู่และวางแผนที่บ้านให้ แต่แม่แก้วบอกว่าไม่รู้ เขียนไม่ถูกต้องโทรถามพ่อ ฉันจึงได้โทรถามที่อยู่นั่นเอง

หลังจากนั้นฉันได้ไปเยี่ยมบ้านแม่แก้วสองครั้ง ครั้งแรกได้พบลูกทั้งสองคน ฉันได้ตรวจร่างกาย ซึ่งทุกอย่างเรียบร้อยดี

ในครั้งที่ 2 เมื่อไปถึงแฟลตที่แม่แก้วและครอบครัวอาศัยอยู่ ฉันเริ่มเดินจากชั้น 1 ไปจนถึงชั้น 4 ที่คนไข้อยู่ ประตุมุงลวดที่ถูกล็อกไว้จากข้างในหากแต่สามารถมองเห็นภายในได้ ฉันมองเข้าไปเห็นสภาพแม่แก้วนอนหลับอยู่ภายในบ้าน มีน้องชิ้นนั่งเล่นของเล่นอยู่ข้างแม่ ส่วนปิงปองก็นอนอยู่เคียงข้างแม่แก้ว ฉันกับเพื่อนร่วมวิชาชีพพยายามส่งเสียงเรียกแม่แก้วหลายรอบแต่เธอก็ไม่ขยับเขยื้อนอ มีเพียงแต่ลูกชิ้นเท่านั้นที่หันมามองสบตาฉันเพียงแวบเดียวแล้วลูกชิ้นก็เล่นของเล่นต่อไป ฉันตัดสินใจเอื้อมมือไปเลื่อนเปิดช่องเพื่อปลดล็อกกุญแจข้างในออกเหมือนตอนที่ฉันไปครั้งแรกแล้วเห็นแม่แก้วทำ ขณะฉันเดินเข้าไปกับเพื่อนร่วมวิชาชีพนั้นก็พยายามส่งเสียงเรียกแม่แก้วไปด้วย แต่กระนั้นเธอก็ไม่ขยับเขยื้อนร่างกายเลยจนฉันได้เข้าไปถึงใกล้ตัว แม่แก้วถึงได้ตกใจตื่นและขยับตัวขึ้นมาแบบจ้วเจีย

“แม่ คุณพยาบาลมาเยี่ยมน้องปิงปองค่ะ” ฉันได้ทำการตรวจร่างกายน้องปิงปอง อาการทั่วไปปกติดี และฉันถามความเป็นอยู่ของแม่ สุขภาพของแม่ และมีใครช่วยแม่อีกบ้าง

“ส่วนใหญ่หน้าที่เลี้ยงลูกแม่จะทำเองหมด ไม่ว่าจะเป็นปั่นอาหาร ให้อาหารทางสายยาง พ่อเขาก็ไปทำงานหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว ถ้าพ่อได้หยุดเขาก็มาช่วยดูบ้าง แต่จะดูลูกชิ้นมากกว่าแค่นั้นก็เหนื่อยแล้วเพราะเจ้าชิ้นซนมาก ส่วนปิงปองก็ช่วยดูแต่พ่อจะไม่ค่อยกล้าอุ้ม”

แม่แก้วได้วางแผนไว้ว่าถ้าลูกขึ้นเข้าโรงเรียนเธอจะหางานทำเพิ่มเพื่อช่วยพ่ออีกแรง โดยเอาสินค้ามาขาย Online ฉันจึงถามแม่แก้วว่าเหนื่อยไหมที่ต้องมาดูแลลูกสองคน ต้องมาทำอาหารและให้อาหารลูกทางสายทุก 3 ชั่วโมง แม่แก้วบอกว่าเมื่อก่อนหลับไม่ได้ให้อาหารมือนั้น ก็เลยเอามาให้รวมกันในมือต่อไป

ในเวลาไม่นานฉันก็ได้รับข่าวร้ายว่าปิงปองเข้าโรงพยาบาลด้วยติดเชื้อปอดอักเสบ และต้องใส่ท่อช่วยหายใจ แพทย์ได้พยายามเอาท่อออกแต่ไม่สามารถเอาออกได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเจาะคอ เมื่อทางหอผู้ป่วยได้ส่งให้ไปสอนเรื่อง ดูแลเสมหะในท่อเจาะคอ ทำแผลเจาะคอ งานของฉันได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง และฉันได้คิดในใจว่าแม่แก้วจะทำได้ไหม ถ้าแม่แก้วมาเรียนและดูปิงปองก็จะมีใครดูแลลูกขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาคนมาช่วยแม่แก้วดูแลลูก ใครจะมาเป็นผู้ช่วยดู ถ้าจะจ้างผู้ดูแลสำหรับครอบครัวนี้คงไม่ได้ ฉันได้โทรคุยกับพ่อว่ามีญาติทางไหนที่จะมาช่วยดูน้องได้ไหม พ่อบอกว่าถ้าญาติทางเค้าไม่มีมีแต่คนแก่ ๆ อายุมาก ๆ แล้วคงมาดูไม่ได้ ก็คงต้องขอให้ยายมาช่วยดู แต่ก็ไม่รู้ว่าเขาจะมาช่วยดูไหม ซึ่งตอนนั้นยายจะขึ้นมาช่วยดูลูกขึ้นทำให้แม่ได้เรียนรู้เรื่องการดูแลลูก

เมื่ออาการดีขึ้นคุณหมอให้กลับบ้าน ชาวที่ได้ฟังจากแม่คือยายกลับไปอยู่ที่ต่างจังหวัดแล้ว แม่แก้วจึงดูแลลูกขึ้น และปิงปองเอง ฉันก็ได้แต่คิดในใจว่าแม่จะดูแลไหวไหมเนื่องจากน้องมีอุปกรณ์หลายอย่าง แล้วยังไม่ได้ดูแลลูกเพียงคนเดียว แต่ต้องดูแลถึงสองคน อีกคนหนึ่งก็กำลังชนและดื้อมาก

คราวนี้เมื่อได้มาเยี่ยมบ้าน ทำให้สิ่งรู้สึกผิดคิดว่าเธอผู้นี้จะทำได้ แต่เธอกลับทำได้และทำได้ดีด้วย ฉันเห็นแม่แก้วดูแลน้องได้คล่องมาก ผิดจากตอนใส่สายให้อาหารเสียอีก ฉันคิดในใจอะไรที่คิดว่าง่ายแม่น่าจะทำได้ แต่ฉันก็สอนแม่หลายครั้งและแม่ก็จะลืมตลอด จนต้องบอกให้เอาปากกามาจดใส่เศษกระดาษติดที่ผนังไว้ แต่อะไรที่คิดว่ายากแม่ไม่น่าจะทำได้ แม่ก็ทำได้และทำได้ดีด้วย

เป็นความประทับใจของฉันที่แม่แก้วได้พูดว่าคุณก็รู้ว่าแม่เก่งแค่ไหน แม่ต้องทำได้ ฉันไม่เคยเห็นแม่แก้วเศร้าหรือร้องไห้ กังวล หงุดหงิดใส่ปิงปองหรือลูกขึ้นเลย ฉันเห็นแต่รอยยิ้มของแม่แก้วที่ดูแลปิงปอง ลูกขึ้น ไม่เคยเห็นแม่แก้วทอดทิ้งลูก ทุกครั้งที่หมอนัด แม่แก้วก็จะพาปิงปองมาหาหมอทุกครั้ง โดยถ้าพ่อต้องไปทำงานแม่แก้วก็ต้องเอาลูกขึ้นมาด้วยโดยขึ้นรถประจำทางมา ฉันเคยให้เงินค่าแท็กซี่ที่ได้จากการบริจาคให้แม่แก้วเนื่องจากเห็นว่าต้องนั่งรถเมล์และมีลูกน้อยอีกสองคน แล้วยังมียา อุปกรณ์ต่าง ๆ อีกมากมายที่แม่แก้วต้องถือ แต่ที่ได้ทราบคือแม่แก้วได้เอาน้ำมันเก็บไว้ให้ลูกขึ้นเพื่อเป็นค่านมและอาหาร ไม่ได้นั่งแท็กซี่กลับแต่กับขึ้นรถประจำทางเหมือนเดิม แม่บอกว่าพอขึ้นไปคนเขาเห็นเขาก็ลุกให้เม้านั่งแล้ว สู้เก็บเงินไว้ให้ลูกดีกว่า

จากเรื่องราวในครั้งนี้ สะท้อนให้ฉันได้เห็น อะไรที่เราคิดว่าทำไม่ได้ แม่แก้วก็สามารถทำได้ ดังนั้นเราไม่ควรไปตัดสินคนอื่น ควรดูจากการกระทำ ทำயที่สุดพลังความรักของแม่ยิ่งใหญ่มากนักสำหรับลูก ซึ่งสามารถจะเป็นพลังเป็นกำลังใจแก่แม่ในการต่อสู้ การทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ลูกได้รับการดูแลอย่างดีที่สุดนั่นเอง

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....ดุติธัก จันทกรธร.....

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....สมพงษ์ ชื่น.....

สังกัด

หน่วยบริการพยาบาลผู้ป่วยที่บ้าน
งานการพยาบาลป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบดี

วัน / เดือน / ปี29 เม.ย. 2565.....